

باسمه تعالی

سلام ... مریم وطنی هستم، ۲۲ ساله، دانشجوی ترم پنجم کارشناسی رشته مهندسی کامپیوتر، گرایش نرم افزار در دانشگاه پیام نور.

در اوقات فراغت به مطالعه کتاب، تماشای فیلم و شنیدن موسیقی مشغول می‌شوم و به یادگیری زبان و پیاده‌روی (به خصوص در هوای بارانی! 😊) علاقه‌مندم.

وقتی تازه وارد مقطع راهنمایی شدم، برادرم در رشته مهندسی کامپیوتر مشغول به تحصیل شد. جرقه‌های اولیه علاقه‌ی من به این رشته از همان دوران زده شد!

کم‌کم شروع به یادگیری مهارت‌های مربوط به کامپیوتر کردم. از مهارت‌های ابتدایی مثل ICDL تا نرم‌افزارهای گرافیکی و برنامه نویسی. همزمان با ورود به دانشگاه، یادگیری برنامه نویسی را با زبان C و C++ شروع کردم و حالا در حال یادگیری و کار با Python هستم. همچنان در حال افزایش مهارت و دانش خود در زمینه برنامه نویسی هستم و امید دارم روزی بتوانم ایده‌های خود را در این زمینه پیاده سازی کنم.

از آنجایی که بنده شاغل هستم و دانشگاه پیام نور امکان تحصیل به صورت نیمه حضوری و غیرحضوری را فراهم کرده و مهم‌تر از همه این که این دانشگاه یکی از دانشگاه‌های مورد تایید وزارت علوم و دارای مدرک معتبر است و یک ساختار استاندارد از لحاظ سیستم آموزشی دارد، دارای اعتبار بالایی می‌باشد؛ بنابراین تصمیم گرفتم در این دانشگاه ادامه تحصیل دهم.

به نظر من کامپیوتر و گرایش‌های مختلف این رشته در عصر امروز سهم بزرگی از زندگی بشر را تحت تاثیر قرار داده و تقریباً پیشرفت تمام علوم، از علوم مهندسی تا علوم طبیعی و علوم انسانی، وابسته و گره خورده به این دانش هستند.

به دلایل ذکر شده و همچنین یادگیری و مشارکت در کارهای گروهی، انجام پروژه‌ها و ارائه استاندارد آن‌ها، آشنایی با اساتید معتبر و دیگر افراد با استعداد و علاقه‌مند به حوزه مهندسی نرم‌افزار، در صدد افزایش توانمندی‌های خود با ادامه تحصیل در محیط دانشگاهی هستم و به تحقق این مهم امیدوارم.

گرچه در این رشته، هیچ‌گاه زمان فراغت از تحصیل و یادگیری نخواهد رسید؛ اما علاقه‌مندم پس از اتمام دوران تحصیل دانشگاهی و رسیدن به مرتبه دانشی مورد تایید، به تدریس این رشته در دانشگاه و انجام پروژه‌های تأثیرگذار در زندگی مردم بپردازم.

در پایان از آقای دکتر سید علی ابراهیمی رضوی برای صرف وقت جهت بررسی انگیزه‌نامه خود تشکر می‌نمایم.